

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Wildowicz

Protokolant: Magdalena Ofman

po rozpoznaniu w dniach 09 września i 19 października 2020 r. sprawy:

A. J. (1) z domu R., córki M. i W. z domu M., urodzonej (...) w H.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 24 lipca 2019 roku w B. przy ulicy (...) kierując samochodem marki A. o numerach rejestracyjnych (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że jadąc ulicą (...) nie zachowała szczególnej ostrożności przy włączaniu się do ruchu w wyniku czego nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu jadącej chodnikiem z prawej strony kierującej rowerem P. Ś. i doprowadziła do zderzenia, po czym rowerzystka w następstwie upadku doznała obrażeń w postaci złamania obu kości lewej goleni skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała powyżej 7 dni,

tj. o czyn z art. 177 § 1 k.k.

I. ustalając, że w ramach zarzucanego czynu A. J. (2) dopuściła się tego, iż w dniu 24 lipca 2019 r. w B. w rejonie ulicy (...) kierując samochodem marki A. o numerze rejestracyjnym (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że wyjeżdżając ze strefy zamieszkania na drogę wewnętrzną prowadzącą do ulicy (...), a więc włączając się do ruchu, nie zachowała szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu jadącej chodnikiem z prawej strony kierującej rowerem P. Ś. doprowadzając do zderzenia w wyniku czego rowerzystka doznała obrażeń ciała w postaci złamania obu kości lewej goleni powodujących naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż 7 dni, **to jest popełniła czyn z art. 177 § 1 k.k.**, na mocy art. 66 § 1 k.k., art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonej **A. J. (2) warunkowo umarza** na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. na mocy art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej obowiązek zadośćuczynienia pokrzywdzonej P. Ś. za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na jej rzecz kwoty 3.000 zł. (trzy tysiące złotych);

III. zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżycielki posiłkowej P. Ś. kwotę 1.008 zł. (jeden tysiąc osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika;

IV. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł. (sto złotych) tytułem opłaty oraz kwotę 1.300,78 zł. (jeden tysiąc trzysta złotych i siedemdziesiąt osiem groszy) tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Sędzia:

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK101/20	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. J. (2)	W dniu 24 lipca 2019 r. w B. w rejonie ulicy (...) kierując samochodem marki A. o numerze rejestracyjnym (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że wyjeżdżając ze strefy zamieszkania na drogę wewnętrzną prowadzącą do ulicy (...), a więc włączając się do ruchu, nie zachowała szczególnej	

		ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu jadącej chodnikiem z prawej strony kierującej rowerem P. Ś. doprowadzając do zderzenia w wyniku czego rowerzystka doznała obrażeń ciała w postaci złamania obu kości lewej nogi powodujących naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż 7 dni.	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 24 lipca 2019 r. w godzinach popołudniowych, A. J. (2) po skończonej pracy w Urzędzie Skarbowym w B., wsiadła do samochodu marki A. o numerze rejestracyjnym (...) zaparkowanego w strefie zamieszkania za blokami położonymi wzdłuż ulicy (...). Ruszyła pojazdem i skierowała się w stronę ulicy (...). Przejeżdżała między innymi przez tunel pod jednym z bloków i wjeżdżała na drogę wewnętrzną prowadzącą do ulicy (...), która przecinała chodnik położony wzdłuż tej ulicy. W momencie gdy A. J. (2) wyjeżdżała z tunelu, który wraz z ogrodzeniami ograniczał kierowcy widoczność w prawo i w lewo, chodnikiem z jej prawej strony poruszała się	zeznania świadka P. Ś.	39v, 102 - 102v	

<p>rowerzystka, 14 - letnia P. Ś.. Zarówno samochód jak i rower poruszały się wówczas ze stałą prędkością. Wyjeżdżając z tunelu i włączając się do ruchu, A. J. (2) nie zachowała szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa rowerzystce. Nie dostosowała swojej prędkości do zasięgu widoczności co uniemożliwiło jej wykonanie skutecznych manewrów obronnych. W wyniku tego doszło do uderzenia w rowerzystkę na skutek czego dziewczyna upadła na ziemię i doznała obrażeń ciała w postaci złamania obu kości lewej nogi powodujących naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż 7 dni.</p>			
<p>zeznania świadka A. W.</p>	<p>115v - 116</p>		
<p>wyjaśnienia oskarżonej A. J. (2)</p>	<p>55v - 56, 101v - 102</p>		
<p>notatka urzędowa</p>	<p>2</p>		
<p>protokół oględzin miejsca</p>	<p>6 - 7</p>		
<p>protokoły oględzin pojazdów</p>	<p>8 - 9, 10 - 11</p>		
<p>materiał poglądowy</p>	<p>19 -23</p>		
<p>nagranie z monitoringu</p>	<p>27</p>		
<p>szkice</p>	<p>30, 31</p>		

historia choroby	34		
protokół oględzin rzeczy	44 - 47		
sprawozdanie sądowo - lekarskie wraz z opinią	50		
opinia z zakresu badań wypadków drogowych	75 - 80v		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka P. Ś.	Zeznań świadka wynikają okoliczności bezpośrednio poprzedzające przedmiotowe zdarzenie, w szczególności to, że pokrzywdzona poruszała się rowerem po chodniku wzdłuż ulicy (...) w B..	

		<p>Gdy zbliżyła się do tunelu, który przecina chodnik, nie zsiadając z roweru zaczęła przecinać wyjazd na ulicę (...). Wtedy została uderzona samochodem przez oskarżoną.</p> <p>Zdaniem Sądu zeznania świadka są wiarygodne. Są bowiem spójne i konsekwentne, korespondujące z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym nagraniem z monitoringu. Relacje świadka należy uznać za obiektywne - w istocie pokrzywdzona nie oceniała zachowania oskarżonej.</p>
zeznania świadka A. W.	<p>Z zeznań świadka wynikają tożsame okoliczności zdarzenia, co z zeznań pokrzywdzonej. Świadek widziała, że rowerzystka jechała chodnikiem, nie zatrzymała się przed wyjazdem z tunelu i została uderzona przez wyjeżdżający na ulicę (...) samochód kierowany przez oskarżoną.</p> <p>W ocenie Sądu zeznania świadka są wiarygodne. Relacje A. W. korespondują z tymi przedstawionymi przez pokrzywdzoną, oskarżoną oraz tym, co zostało zarejestrowane na kamerze monitoringu.</p>	
wyjaśnienia oskarżonej A. J. (2)	Wyjaśnienia oskarżonej w zakresie czasu, miejsca i ogólnych okoliczności	

	<p>przedmiotowego zdarzenia, w tym przyczynienia się przez rowerzystkę do powstania zdarzenia, korespondują z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie i dlatego zasługiwały na uwzględnienie.</p>	
notatka urzędowa	<p>Dowód ten dokumentuje czas i miejsce przedmiotowego zdarzenia jak również biorące w nim udział osoby.</p> <p>Zdaniem Sądu dokument ten nie budził jakichkolwiek wątpliwości, nie był kwestionowany przez strony.</p>	
protokół oględzin miejsca	<p>Dowód ten dokumentuje miejsce zdarzenia oraz panujące wówczas warunki drogowe i atmosferyczne.</p> <p>Zdaniem Sądu dokument ten nie budził jakichkolwiek wątpliwości, nie był kwestionowany przez strony.</p>	
protokoły oględzin pojazdów	<p>Dowody te dokumentują jakie pojazdy brały udział w przedmiotowym zdarzeniu.</p> <p>Zdaniem Sądu dokumenty te nie budziły jakichkolwiek wątpliwości, nie były kwestionowane przez strony.</p>	

materiał poglądowy	<p>Materiał ten dokumentuje miejsce zdarzenia, biorące w nim udział pojazdy oraz ich wzajemne powypadkowe usytuowanie.</p> <p>Zdaniem Sądu dokument ten nie budził jakichkolwiek wątpliwości, nie był kwestionowany przez strony.</p>	
nagranie z monitoringu	<p>Nagranie z monitoringu dokumentuje dokładny przebieg przedmiotowego zdarzenia, w tym zachowanie się jego uczestników bezpośrednio przed wypadkiem.</p> <p>W ocenie Sądu dowód ten nie budził jakichkolwiek wątpliwości, nie był kwestionowany przez strony.</p>	
szkice	<p>Dowody te dokumentują dokładne ukształtowanie i układ drogowy oraz budynkowy miejsca zdarzenia jak również powypadkowe usytuowanie pojazdów.</p> <p>Zdaniem Sądu dokumenty te nie budziły jakichkolwiek wątpliwości.</p>	
protokół oględzin rzeczy	<p>Dokument ten nie budził jakichkolwiek wątpliwości, nie był kwestionowany przez strony.</p>	

<p> sprawozdanie sędowo - lekarskie wraz z opinią</p>	<p>Z dowodu tego wynikają rodzaj oraz charakter obrażeń ciała doznanych przez pokrzywdzoną w wyniku przedmiotowego zdarzenia.</p> <p>W ocenie Sądu opinia ta jest pełna, jasna i rzeczowa. Sporządzona została przez osobę posiadającą duże doświadczenie; oparta została na gruntownej analizie dokumentacji medycznej pokrzywdzonej. Dlatego też zasługiwała na uwzględnienie.</p>	
<p>opinia z zakresu badań wypadków drogowych</p>	<p>Biegły z zakresu badań wypadków drogowych precyzyjnie i szczegółowo odtworzył zachowanie uczestników przedmiotowego zdarzenia drogowego bezpośrednio przed wypadkiem, dokonał oceny ich zachowań pod kątem naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym jak też oceny możliwości uniknięcia przez nich zderzenia. Z opinii tej wynika, że zachowanie obu uczestników wypadku było nieprawidłowe, pozbawione zasad bezpieczeństwa i przyczyniło się do zaistnienia wypadku drogowego. Zdaniem biegłego kierująca samochodem marki A. włączając się do ruchu (wyjeżdżała ze strefy zamieszkania na drogę</p>	

wewnętrzną prowadzącą do ulicy (...)) nie zachowała szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa rowerzystce. Nie dostosowała swojej prędkości do zasięgu widoczności co uniemożliwiło jej wykonanie skutecznych manewrów obronnych. Natomiast rowerzystka jechała po drodze w sposób nieprawidłowy - zobowiązana była jechać po jezdni ulicy (...) możliwie blisko jej prawej krawędzi, a nie po chodniku. Ponadto wjeżdżając z chodnika na jezdnię (drogę wewnętrzną) - włączając się do ruchu, nie zachowała szczególnej ostrożności, nie dostosowała swojej prędkości do zasięgu widoczności co uniemożliwiło jej wykonanie skutecznych manewrów obronnych, nie ustąpiła pierwszeństwa kierowcy samochodu A..

W ocenie Sądu powyższa opinia jest rzetelna, pełna, jasna i rzeczowa. Sporządzona została przez osobę posiadającą duże doświadczenie. Biegły odpowiedział na wszystkie postawione mu pytania, a wnioski zawarte w opinii poparte zostały logiczną i przekonującą argumentacją. Ponadto wnioski oparte zostały na szczegółowej analizie materiału dowodowego

	zgromadzonego w sprawie. Dlatego też Sąd uznał w/w opinię za zasługującą na uwzględnienie w całości.		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	zeznania świadka A. Ś. k. 70v, 102v - 103	W ocenie Sądu zeznania A. Ś. - matki pokrzywdzonej, nie wniosły nic istotnego do sprawy i nie przyczyniły się do jej rozstrzygnięcia. A. Ś. nie była świadkiem zdarzenia, o jego przebiegu wie jedynie z relacji córki. Zeznawała w zasadzie jedynie na okoliczność obrażeń ciała doznanych przez P. Ś., które zostały udokumentowane w dokumentacji medycznej pokrzywdzonej.	
wyjaśnienia oskarżonej A. J. (2)	Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonej w zakresie przyczyn zaistnienia przedmiotowego zdarzenia, oceny możliwości uniknięcia wypadku, są niewiarygodne gdyż pozostają w sprzeczności z innymi dowodami zgromadzonymi w		

	<p>sprawie, w szczególności opinią biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego, która w w/w kwestiach jest jasna i nie pozostawiająca w tym zakresie jakichkolwiek wątpliwości. Te twierdzenia A. J. (2) należało odrzucić gdyż stanowiły co najwyżej jej subiektywne odczucia, którym przeczą inne obiektywne dowody.</p>		
1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. J. (2)
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Dowody zgromadzone w sprawie wykazały ponad wszelką wątpliwość, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w dniu 24 lipca 2019 r. w B. w rejonie ulicy (...) kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki A. o numerze rejestracyjnym (...) - wyjeżdżała z parkingu usytuowanego za blokami położonymi wzdłuż ulicy (...), a więc ze strefy zamieszkania, kierując się w stronę 			

ulicy (...) i przejeżdżając przez tunel pod blokiem wjeżdżała na drogę wewnętrzną prowadzącą do ulicy (...), a więc włączała się do ruchu,

- w tym czasie, chodnikiem wzdłuż ulicy (...), z prawej strony patrząc z punktu widzenia jadącej autem A. J. (2), rowerem jechała P. Ś.,

- A. J. (2) wjeżdżając na w/w drogę wewnętrzną nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nie zachowała szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu jadącej chodnikiem kierującej rowerem P. Ś. doprowadzając do zderzenia,

- w wyniku przedmiotowego zdarzenia P. Ś. doznała obrażeń ciała w postaci złamania obu kości lewej nogi powodujących naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż 7 dni.

Jakkolwiek z opinii biegłego z zakresu badań wypadków drogowych wynika, co podkreślała oskarżona, że P. Ś. zachowaniem swoim również przyczyniła się do powstania wypadku, to wskazać należy, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego i doktrynie powszechny jest pogląd, że:

„Współodpowiedzialnymi za występki określony w art. 177 § 1 lub 2 k.k. (to jest za spowodowanie wypadku drogowego) mogą być dwaj współuczestnicy ruchu, a czasem nawet większa ich liczba. Warunkiem takiej oceny prawnej jest stwierdzenie, w odniesieniu do każdego z tych uczestników z osobna, po pierwsze tego, że w zarzucalny sposób naruszył on, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu, a także, że pomiędzy jego zachowaniem, a zaistniałym wypadkiem istnieje powiązanie przyczynowe oraz tego, że istnieje normatywna podstawa do przyjęcia, iż zachowanie uczestnika ruchu powiązane przyczynowo z wypadkiem zasługuje z kryminalno-politycznego punktu widzenia na ukaranie. Ten ostatni wyznacznik odpowiedzialności oceniać należy według kryterium, w myśl którego przypisywalny jest tylko taki skutek, który został przez danego uczestnika ruchu spowodowany w wyniku sprowadzenia przezeń niedozwolonego niebezpieczeństwa (ryzyka) jego powstania albo istotnego zwiększenia ryzyka już istniejącego (a będącego np. wynikiem zachowania innego współuczestnika ruchu) - oczywiście

w razie zrealizowania się tego właśnie niebezpieczeństwa (ryzyka) w postaci skutku spełniającego znamiona typu czynu określonego w art. 177 § 1 lub 2 k.k. Dodać należy, że uczestnik ruchu musi naruszyć tę regułę postępowania (tę zasadę bezpieczeństwa w ruchu), która miała zapobiec nastąpieniu skutku na tej drodze, na której skutek nastąpił” (m. in. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2013 r., II KK 206/12).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że w świetle omówionej wyżej opinii biegłego niekwestionowanym było, iż A. J. (2) włączając się do ruchu nie zachowała należytej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa rowerzystce (art. 17 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym).

Nie ulega wątpliwości, że zachowanie P. Ś. przejawiające się w jechaniu po drodze w sposób nieprawidłowy (po chodniku zamiast po jezdni) oraz w tym, że wjeżdżając z chodnika na jezdnię - włączając się do ruchu, nie zachowała szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa kierowcy samochodu A. przyczyniło się do powstania przedmiotowego wypadku drogowego. Wynika to

wprost z w/w opinii biegłego.

Tym niemniej zachowanie A. J. (2) w znaczący sposób zwiększyło ryzyko wystąpienia skutku, stanowiącego znamię typu czynu zabronionego z art. 177 § 1 k.k. Z opinii biegłego P. D. wynika bowiem jednoznacznie, że gdyby oskarżona nie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu, określonej w art. 17 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym wówczas do wypadku by nie doszło.

Podsumowując powyższe rozważania, Sąd stanął na stanowisku, że naruszenie tej reguły ostrożności, którą pogwałciła A. J. (2), daje normatywne podstawy do przypisania jej skutku w postaci zaistniałego wypadku, a w konsekwencji przypisania jej odpowiedzialności za przypisany jej czyn.

Oskarżona zachowaniem swoim wyczerpała więc wszelkie ustawowe znamiona przestępstwa przewidzianego w art. 177 § 1 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
---	--

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. J. (2)	I	czyn przypisany oskarżonej w punkcie I części rozstrzygającej wyroku	W ocenie Sądu w przypadku A. J. (2) nie zachodzi konieczność skazania jej za czyn, którego się dopuściła albowiem biorąc pod uwagę

wszelkie okoliczności przedmiotowe i podmiotowe, wystarczającą reakcją wymiaru sprawiedliwości będzie warunkowe umorzenia postępowania karnego.

Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. § 2 cytowanego przepisu stanowi z kolei, że warunkowego umorzenia postępowania nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Nie mogło budzić wątpliwości, że w niniejszym przypadku zachodzi określona w art. 66 § 2 k.k. przesłanka umożliwiająca warunkowe umorzenie postępowania albowiem przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 3.

Jak wykazano wyżej, okoliczności popełnienia przez oskarżoną przypisanego jej czynu nie budziły wątpliwości. Zdaniem Sądu także wina i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne. Co najistotniejsze w tej kwestii to jak wynika z okoliczności zdarzenia pokrzywdzona P. Ś. swoim zachowaniem przyczyniła się do powstania wypadku i to w stopniu znacznym. Ona również naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, jej zachowanie także było nieprawidłowe i spowodowało to, iż pozbawiła siebie możliwości uniknięcia wypadku. Okoliczności te w znacznym stopniu zdaniem Sądu wpływają na stopień winy A. J. (2). Oceniając z kolei stopień społecznej szkodliwości należy brać pod uwagę okoliczności określone w art. 115 § 2 k.k. Podkreślić należy, że do zdarzenia doszło na skutek naruszenia przez oskarżoną zasad ostrożności. Przy czym stopień owego naruszenia nie był wyjątkowo znaczny. Przypomnieć bowiem należy, że A. J. (2) poruszała się wówczas z nieznaczną prędkością. Jeżeli chodzi o okoliczności natury przedmiotowej to podnieść należy, że jakkolwiek zachowanie oskarżonej niewątpliwie

dla pokrzywdzonej uciążliwe skutki w postaci uszczerbku na zdrowiu, to jednak rozmiar wyrządzonej szkody nie jest znaczny, a należy przy tym pamiętać również o przyczynieniu się P. Ś.. Biorąc pod uwagę opisane wyżej okoliczności Sąd uznał, że stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej nie są znaczne.

Wskazać również należy, że A. J. (2) nie byładotychezas karana sądownie (k. 113).

W ocenie Sądu w stosunku do oskarżonej można postawić pozytywną prognozę kryminologiczną, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegała porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Przekonują o tym przede wszystkim właściwości i warunki osobiste A. J. (2) oraz jej dotychczasowy sposób życia. Podkreślić należy, że oskarżona prowadziła i prowadzi ustabilizowany tryb życia, a przedmiotowe zdarzenie należy traktować jako incydent.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w przypadku oskarżonej oraz czynu, którego się dopuściła, zachodzą przewidziane w

			<p>art. 66 § 1 i § 2 k.k. przesłanki do zastosowania instytucji probacji w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego. W ocenie Sądu okres próby wynoszący 2 (dwa) lata jest wystarczający do tego by A. J. (2) wykazała, że zasłużyła na daną jej szansę.</p>
A. J. (2)	II	<p>czyn przypisany oskarżonej w punkcie I części rozstrzygającej wyroku</p>	<p>Niewątpliwym było, że w wyniku zdarzenia pokrzywdzona P. Ś. doznała krzywdy związanej w głównej mierze z doznanymi obrażeniami ciała i koniecznością pobytu w szpitalu, przejścia kilku zabiegów operacyjnych oraz dalszego leczenia.</p> <p>Zdaniem Sądu wnioskowa przez pełnomocnika pokrzywdzonej kwota 18.000 zł. jest wygórowana. Do postawienia takiej tezy skłania w głównej mierze fakt, że P. Ś. w znacznym stopniu przyczyniła się do zaistnienia wypadku, a tym samym do spowodowania u siebie obrażeń ciała. Mając na uwadze wysoki stopień przyczynienia się pokrzywdzonej, Sąd uznał, że kwota 3.000 zł. powinna zadośćuczynić P. Ś. za doznaną krzywdę w zakresie w jakim odpowiada z nią oskarżona.</p>

			O zadośćuczynieniu orzeczone na podstawie art. 67 § 3 k.k.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	W toku postępowania P. Ś. występowała w charakterze oskarżyciela posiłkowego i korzystała z pomocy pełnomocnika ustanowionego w wyboru. O kosztach z tym związanych obciążających oskarżoną, Sąd orzekł na		

	<p>podstawie § 11 ust. 2 pkt 3 oraz § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265) zasądzając koszty ustanowienia pełnomocnika w kwocie równej stawki minimalnej.</p>	
IV	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd obciążył oskarżoną kosztami sądowymi w całości.</p> <p>Sąd zasądził od A. J. (2) na rzecz Skarbu Państwa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kwotę 100 zł. tytułem opłaty od warunkowego umorzenia postępowania - art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, - kwotę 1.300,78 zł. tytułem pozostałych kosztów sądowych, na którą składają się:<ul style="list-style-type: none"> a) 40 zł. ryczałtu za doręczanie wezwań i zawiadomień w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem - § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym, b) 60 zł. opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (k. 66,	

	<p>113) - § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego,</p> <p>c) 1.170,74 zł. należności biegłych (k. 51,),</p> <p>d) 30,04 zł. inne wydatki (k. 35).</p>
1.Podpis	